

Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА ОБЩИЯ СЪД (шести състав)

21 септември 2016 година *

„Достъп до документи — Регламент (ЕО) № 1049/2001 — Документи относно процедура за възлагане на обществена поръчка за услуги — Отказ за предоставяне на достъп — Изключение относно защитата на частния живот и личната неприкосновеност — Изключение относно защитата на търговските интереси — Изключение относно защитата на процеса на вземане на решение — Частичен достъп — По-висш обществен интерес — Задължение за мотивиране“

По дело T-363/14

Secolux, Association pour le contrôle de la sécurité de la construction, установена в Капелен (Люксембург), за която се явяват N. Prüm-Carré и E. Billot, адвокати,

жалбоподател,

срещу

Европейска комисия, за която се явяват A. Buchet и M. Konstantinidis, в качеството на представители,

ответник,

с предмет искане на основание член 263 ДФЕС за отмяна на решенията на Комисията от 1 и 14 април 2014 г., с които се отказва да се предостави на жалбоподателя пълен достъп до някои документи във връзка с обществена поръчка, която има референтен номер 02/2013/OIP и се отнася до контрола за сигурност, който трябва да се извърши в различни сгради, намиращи се в Люксембург (ОВ 2013/S 156-271471),

ОБЩИЯТ СЪД (шести състав),

състоящ се от: S. Frimodt Nielsen, председател, A. M. Collins (докладчик) и V. Valančius, съдии,

секретар: G. Predonzani, администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 30 юни 2016 г.,

постанови настоящото

* Език на производството: френски.

Решение

Обстоятелствата по спора

- 1 На 13 август 2013 г. Европейската комисия публикува в притурката към *Официален вестник на Европейския съюз* (ОВ 2013/S 156-271471) обявление за обществена поръчка, която има референтен номер 02/2013/OIL, отнася се до контрола за сигурност, който трябва да се извърши в различни сгради, намиращи се в Люксембург, и е разделена на две части. На 21 септември 2013 г. е публикувано изменение, с което датата за подаване на офертите се отлага от 19 септември 2013 г. за 8 октомври 2013 г. (ОВ 2013/S 184-316785).
- 2 На 8 октомври 2013 г. жалбоподателят Secolux, Association pour le contrôle de la sécurité de la construction подава една оферта за част № 1 и още една за част № 2.
- 3 На 3 декември 2013 г. Комисията уведомява жалбоподателя за решението, с което отхвърля офертите му с мотива, че те не са икономически най-изгодните, и възлага обществената поръчка на други оференти. Тя посочва на жалбоподателя и че за всяка от двете части сравнителните предимства на избраната оферта, както и името на оферента, на когото се възлага поръчката, могат да му бъдат съобщени по негово писмено искане.
- 4 С писмо от 4 декември 2013 г. жалбоподателят отправя искане в този смисъл.
- 5 На 11 декември 2013 г. Комисията предоставя на жалбоподателя въпросната информация.
- 6 На 18 декември 2013 г. отправя искане за допълнителна информация с мотива, че цените, посочени в офертите на оферентите, на които се възлага поръчката, му изглеждат ненормално ниски. Той прави искане и да се отложи подписването на договорите за тези оферти.
- 7 На 24 декември 2013 г. в притурката към *Официален вестник на Европейския съюз* (JO 2013/S 249-433951) е публикувано обявление за възлагане на двете части на обществената поръчка.
- 8 На 29 януари 2014 г. жалбоподателят отправя искане до Комисията на основание Регламент (ЕО) № 1049/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 2001 година относно публичния достъп до документи на Европейския парламент, на Съвета и на Комисията (ОВ L 145, стр. 43; Специално издание на български език, 2007 г., глава 1, том 3, стр. 76) за предоставяне на копие от документите относно процедурата за възлагане на обществената поръчка за част № 1, сред които по-специално, от една страна, доклада за оценка и от друга страна, офертата на избрания оферент или най-малкото неговото ценово предложение.
- 9 На 30 януари 2014 г. Комисията уведомява жалбоподателя, че тъй като не е получила бележки по процедурата за възлагане на обществената поръчка в десетдневен срок от съобщаване на решението за отхвърляне, тя е подписала договорите на 16 декември 2013 г.. Тя предоставя и допълнителни сведения относно разликите между предложените от жалбоподателя цени и тези, които е предложил оферентът, на който се възлага поръчката.
- 10 На 3 февруари 2014 г. жалбоподателят подава жалба с предмет, от една страна, искане за отмяна на решението на Комисията за отхвърляне на офертата му за част № 1 и от друга страна, искане за обезщетение за вредата, която твърди, че е претърпял вследствие на това решение. По тази жалба е постановено решение от 8 октомври 2015 г., Secolux/Комисия (T-90/14, непубликувано, EU:T:2015:772).

- 11 На 11 февруари 2014 г. Комисията отговаря на заявлението за достъп. Първо, тя предоставя частичен достъп до доклада за оценка относно част № 1, с изключение на съдържащите се в него лични данни и на частите му, които не са обхванати от заявлението за достъп, тъй като те се отнасят до част № 2. Комисията не уточнява обаче частите, за които е отказан достъп въз основа на изключението, и тези, които просто не са обхванати от заявлението за достъп. Второ, тя отказва да даде достъп до офертата на избрания оферент, както и до ценовото му предложение с мотива, че тези документи съдържат чувствителна търговска информация за това предприятие.
- 12 На 3 март 2014 г. жалбоподателят представя първо потвърдително заявление за достъп до документите. В частност той иска достъп до раздел 6 от доклада за оценка, озаглавен „съответствие със спецификацията“, в който се съдържат някои въпроси, поставени на оферента, както и до офертата на избрания оферент или най-малко до неговото ценово предложение. От друга страна, той иска достъп до договора, сключен с избрания оферент.
- 13 На 20 март 2014 г. Комисията уведомява жалбоподателя, че заявлението му за достъп до договора, сключен с избрания оферент, не е част от първоначално подаденото заявление, поради което ще бъде разгледано отделно като първоначално заявление. Тя предоставя частичен достъп до текста на договора, като отказва достъп до някои части, за да осигури защитата на личните данни, и изцяло до приложения I.A и II към договора (в които се съдържат съответно ценовото предложение и офертата на избрания оферент), за да се осигури защитата на чувствителната търговска информация за избрания оферент.
- 14 На 1 април 2014 г. Комисията приема решение по първото потвърдително заявление (наричано по-нататък „решението от 1 април 2014 г.“), с което отказва да предостави допълнителен достъп по отношение на вече предоставения. Според това решение, що се отнася до доклада за оценка, офертата на избрания оферент и ценовото му предложение, този отказ се основава на защитата на личните данни [член 4, параграф 1, буква б) от Регламент № 1049/2001], защитата на търговските интереси [член 4, параграф 2, първо тире от посочения регламент] и защитата на процеса на вземане на решение [член 4, параграф 3 от същия регламент]. Относно доклада за оценка Комисията не уточнява на този етап и частите, които са обхванати от изключението във връзка с личните данни, и тези, които се отнасят до част № 2, поради което не са обхванати от заявлението за достъп.
- 15 На 2 април 2014 г. жалбоподателят представя второ потвърдително заявление, с което иска достъп до договора в неговата цялост.
- 16 На 14 април 2014 г. Комисията приема решение по второто потвърдително заявление (наричано по-нататък „решението от 14 април 2014 г.“), с което отказва да предостави допълнителен достъп по отношение на вече предоставения, позовавайки се на същите мотиви като посочените в решението от 1 април 2014 г.

Производството и исканията на страните

- 17 На 2 юни 2014 г. жалбоподателят подава настоящата жалба в секретариата на Общия съд, като моли Общия съд:
 - да отмени решението от 1 април 2014 г. и това от 14 април 2014 г. (наричани по-нататък заедно „обжалваните решения“),
 - да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

- 18 Комисията моли Общия съд:
- да отхвърли жалбата като неоснователна,
 - да осъди жалбоподателя да заплати съдебните разноски.
- 19 По предложение на съдията докладчик в рамките на действията по събиране на доказателства в производството, предвидени в член 91, буква в) от Процедурния правилник на Общия съд, Общият съд разпорежда на Комисията да представи пълно копие от документите, до които е отказан достъп. Комисията изпълнява това искане в определения срок. В съответствие с член 104 от Процедурния правилник тези документи не са предоставени на жалбоподателя.
- 20 По предложение на съдията докладчик Общият съд решава да открие устната фаза на производството и в рамките на процесуално-организационните действия, предвидени в член 89 от Процедурния правилник, поставя писмени въпроси на жалбоподателя, като го приканва да отговори преди съдебното заседание.
- 21 Устните състезания и отговорите на страните на зададените им от Общия съд устни въпроси са изслушани в съдебното заседание от 30 юни 2016 г.

От правна страна

- 22 В подкрепа на жалбата си жалбоподателят изтъква три основания, изведени съответно, първото, от обстоятелството, че Комисията не се произнесла по всички документи, за които е поискан достъп, второто, от нарушение на член 4 от Регламент № 1049/2001 и третото, от нарушение на член 296 ДФЕС.
- 23 Тъй като жалбоподателят се отказва от първото основание, то не следва да бъде разглеждано.

По второто основание, изведено от нарушение на член 4 от Регламент № 1049/2001

- 24 С второто основание жалбоподателят поддържа, че обжалваните решения нарушават член 4 от Регламент № 1049/2001. Това основание е разделено на пет части, изведени съответно, първата, от липсата на засягане на лични данни по смисъла на член 4, параграф 1, буква б) от Регламент № 1049/2001, втората, от липсата на засягане на търговски интереси по смисъла на член 4, параграф 2, първо тире от същия регламент, третата, от липсата на засягане на процеса на вземане на решение по смисъла на член 4, параграф 3 от същия регламент, четвъртата, от наличието на по-висш обществен интерес, обосноваващ оповестяването по смисъла на член 4 от същия регламент, и петата, от нарушение на член 4, параграф 6 от същия регламент поради отказа за частично оповестяване на посочените документи.

По първата част, изведена от липсата на засягане на лични данни

- 25 От член 4, параграф 1, буква б) от Регламент № 1049/2001 следва, че институциите отказват достъпа до документ в случаите, когато оповестяването му би засегнало защитата на частния живот и личната неприкосновеност на физическо лице в съответствие със законодателството на Съюза относно защитата на личните данни. В случая приложимото законодателство почива по-специално на Регламент (ЕО) № 45/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 18 декември 2000 година относно защитата на лицата по отношение на обработката на лични данни от институции и органи на Общността и за свободното движение на такива данни (ОВ L 8, 2001 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 30, стр. 142).

- 26 Както е видно от съдебната практика, при разглеждането на отношението между Регламент № 1049/2001 и Регламент № 45/2001, с цел прилагането на предвиденото в член 4, параграф 1, буква б) от Регламент № 1049/2001 изключение в конкретния случай, трябва да се отбележи, че посочените регламенти преследват различни цели. Първият цели да осигури възможно най-голяма прозрачност на процеса на вземане на решения от органите на публична власт, както и на информацията, на която се основават техните решения. Той следователно има за цел в най-голяма степен да улесни упражняването на правото на достъп до документите, както и да насърчи добрите административни практики. Вторият регламент има за цел да осигури защитата на свободите и на основните права на физическите лица, и по-специално на техния частен живот, при обработката на лични данни (решение от 29 юни 2010 г., Комисия/Bavarian Lager, C-28/08 P, EU:C:2010:378, т. 49).
- 27 Регламент № 45/2001 и Регламент № 1049/2001 са приети на много близки по време дати. Те не съдържат разпоредби, предвиждащи изрично предимството на единия пред другия. Следователно трябва по принцип да се осигури пълното прилагане и на двата регламента (решение от 29 юни 2010 г., Комисия/Bavarian Lager, C-28/08 P, EU:C:2010:378, т. 56).
- 28 Съгласно член 2, буква а) от Регламент № 45/2001 „лични данни“ са всяка информация, свързана с физическо лице с установена или подлежаща на установяване самоличност. Лице с подлежаща на установяване самоличност е лице, чиято самоличност може пряко или косвено да се установи, по-специално по идентификационен номер или по един или повече специфични фактори за неговата/нейната физическа, психологическа, психична, икономическа, културна или социална самоличност.
- 29 В съображение 7 от този регламент се посочва, че лицата, които могат да бъдат обект на защита, са онези, чиито лични данни при каквито и да е обстоятелства се обработват от институции или органи на Съюза, например поради това че са служители на тези институции или органи.
- 30 Освен това никакво принципно съображение не позволява да се изключат професионалните дейности от понятието за частен живот (решения от 20 май 2003 г., Österreichischer Rundfunk и др., C-465/00, C-138/01 и C-139/01, EU:C:2003:294, т. 73 и от 8 ноември 2007 г., Bavarian Lager/Комисия, T-194/04, EU:T:2007:334, т. 114).
- 31 В случая от писмените изявления, както и от документите, представени в рамките на разпореденото от Общия съд събиране на доказателства, следва, че Комисията се позовава на защитата на личните данни, за да откаже достъп до някои части, съдържащи фамилиите и собствените имена на служители на оферентите, както и на членове на комитета по подбора, техните подписи и функции. Следователно Комисията не е допуснала грешка, като е приела, че тези сведения представляват лични данни.
- 32 Както се посочва в решението от 1 април 2014 г., съгласно член 8, буква б) от Регламент № 45/2001 личните данни се предоставят на получатели като жалбоподателя само когато получателите удостоверят необходимостта от предоставянето им и ако няма основания да се предполага, че биха могли да бъдат засегнати легитимните интереси на съответното лице.
- 33 Тъй като жалбоподателят изобщо не е предоставил изрична и легитимна обосновка, нито убедителен довод, за да докаже необходимостта от предоставянето им, Комисията правилно е отказала достъпа до разглежданите лични данни (вж. в този смисъл решение от 29 юни 2010 г., Комисия/Bavarian Lager, C-28/08 P, EU:C:2010:378, т. 78).

- 34 Едва на етапа на репликата жалбоподателят посочва за първи път, че в съответствие със съдебната практика, и по-специално с точка 216 от решението от 9 септември 2009 г., *Brink's Security Luxembourg/Комисия* (T-437/05, EU:T:2009:318), Комисията е трябвало да му даде достъп до частта от доклада за оценка, в която се съдържат личните данни на членовете на комисията за оценяване.
- 35 В това отношение следва да се отбележи, че решението от 9 септември 2009 г., *Brink's Security Luxembourg/Комисия* (T-437/05, EU:T:2009:318), на което се позовава жалбоподателят, предхожда по време решението от 29 юни 2010 г., *Комисия/Bavarian Lager* (C-28/08 P, EU:C:2010:378). Именно в последното решение Съдът уточнява правилата, въз основа на които институциите на Съюза трябва да разглеждат заявленията за достъп до документи, съдържащи лични данни. От друга страна, в отговор на въпрос относно съдебната практика, поставен в съдебното заседание, жалбоподателят признава предимството на решението от 29 юни 2010 г., *Комисия/Bavarian Lager* (C-28/08 P, EU:C:2010:378).
- 36 В този контекст следва да се приеме, че лицето, което иска предоставяне на лични данни, трябва да докаже необходимостта от предоставянето им. Ако представи доказателства за това, съответната институция трябва да провери дали няма основания да се предполага, че с въпросното предоставяне би могло да се засегнат легитимните интереси на съответното лице (решение от 16 юли 2015 г., *ClientEarth и PAN Europe/EFSA*, C-615/13 P, EU:C:2015:489, т. 47).
- 37 В това отношение се налага изводът, че макар оферентът, който не е избран, да може по принцип да изложи легитимни основания, за да получи достъп до имената на членовете на комитета по подбора за разглежданата обществена поръчка, жалбоподателят не е изложил никакви доводи, обосноваващи това искане преди приемането на обжалваните решения. Нещо повече, дори в настоящото производство той не е изложил подробни твърдения в този смисъл. При тези обстоятелства оплакването на жалбоподателя относно достъпа до частите от доклада за оценка, съдържащи лични данни за самоличността на членовете на комитета по подбора, а именно частите, намиращи се в средата на страница 6 и в приложение № 1 към доклада за оценка, трябва да бъде отхвърлено.
- 38 Що се отнася до останалите страници от доклада за оценка, които не са оповестени, включително въпросите, които са поставени на оферент и се съдържат в раздел 6 от доклада, а именно частите, намиращи се на страници 2, 3, 4, 5, в началото и в края на страница 6 и в приложение № 2 към доклада за оценка, следва да се уточни, че те се отнасят до част № 2 на обществената поръчка и при това положение не са обхванати от заявлението за достъп. От друга страна, въпреки че ако Комисията бе уточнила частите от доклада за оценка, обхванати от защитата на личните данни, и тези, които се отнасят до част № 2 на обществената поръчка, тя би могла да улесни жалбоподателя при разбирането на решението от 1 април 2014 г., по начина, по който е действала в случая, Комисията не е допуснала нарушение на правно задължение.
- 39 Предвид изложеното по-горе първата част на второто основание трябва да бъде отхвърлена.

По втората част, изведена от липсата на засягане на защитата на търговските интереси

- 40 Жалбоподателят твърди, че Комисията неправилно е приела, че е налице риск от засягане на защитата на търговските интереси по смисъла на член 4, параграф 2, първо тире от Регламент № 1049/2001.
- 41 В началото следва да се отбележи, че при разглеждането на втората част на второто основание трябва да се повери единствено дали Комисията е могла да се основава на защитата на търговските интереси, за да откаже да предостави достъп до офертата на избрания оферент,

включително до ценовото предложение, както и до приложения I.A и II към договора. Всъщност, както следва от извода на Общия съд по втората част на второто основание, Комисията не е допуснала грешка, като е предоставила частичен достъп до доклада за оценка и до текста на договора, тъй като оповестяването на някои части може да засегне защитата на личните данни, докато други части се отнасят до част № 2 и следователно не са обхванати от приложното поле на заявлението за достъп.

- 42 В обжалваните решение Комисията се позовава на член 4, параграф 2, първо тире от Регламент № 1049/2001, както и на член 113 от Регламент (ЕС, Евратом) № 966/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2012 година относно финансовите правила, приложими за общия бюджет на Съюза и за отмяна на Регламент (ЕО, Евратом) № 1605/2002 на Съвета (ОВ L 298, 2012 г., стр. 1, наричан по-нататък „Финансовият регламент“).
- 43 От съдебната практика следва, че Регламент № 1049/2001 и Финансовият регламент имат различни цели и не съдържат разпоредби, предвиждащи изрично предимството на единия пред другия. Ето защо следва да се осигури прилагане на всеки от тези регламенти, което да бъде съвместимо с това на другия и да позволи по този начин съгласувано прилагане (решение от 29 януари 2013 г., Cosepuri/EFSA, T-339/10 и T-532/10, EU:T:2013:38, т. 85).
- 44 Що се отнася по-конкретно до прилагането на Регламент № 1049/2001, целта на същия е да предостави на обществеността възможно най-широк достъп до документите на институциите (решение от 29 януари 2013 г., Cosepuri/EFSA, T-339/10 и T-532/10, EU:T:2013:38, т. 87).
- 45 Същевременно обаче за посоченото право също съществуват определени ограничения, основани на съображения от обществен или частен интерес. При все това, тъй като дерогират принципа на възможно най-широк публичен достъп до документите на институциите на Съюза, подобни изключения трябва да се тълкуват и прилагат стриктно (решение от 29 януари 2013 г., Cosepuri/EFSA, T-339/10 и T-532/10, EU:T:2013:38, т. 88 и 89).
- 46 Когато съответната институция реши да откаже достъп до документ, чието предоставяне е било поискано, тя по принцип трябва да обясни по какъв начин достъпът до този документ може конкретно и действително да засегне интереса, защитен от предвидено в член 4 от Регламент № 1049/2001 изключение, на което тази институция се позовава. Освен това рискът от такова засягане трябва да е разумно предвидим, а не чисто хипотетичен. В това отношение обаче институцията може да се позове на общи презумпции, които се прилагат за определени категории документи, тъй като сходни съображения от общ характер могат да намерят приложение относно искания за оповестяване, които се отнасят за документи от едно и също естество (решение от 29 януари 2013 г., Cosepuri/EFSA, T-339/10 и T-532/10, EU:T:2013:38, т. 90).
- 47 От съдебната практика следва, че офертите, подадени от оферентите в процедура за възлагане на обществени поръчки, могат да попадат в приложното поле на изключението относно защитата на търговските интереси по-специално поради икономически и технически обстоятелства, които се съдържат в офертите (решение от 29 януари 2013 г., Cosepuri/EFSA, T-339/10 и T-532/10, EU:T:2013:38, т. 95).
- 48 От друга страна, защитата на офертите на оферентите по отношение на другите оференти е предвидена в релевантните разпоредби на Финансовия регламент, и по-специално в член 113, параграф 2 от него, който не предвижда оповестяването на представените оферти, включително след писмена молба на отстранените оференти. Това ограничение е присъщо за целта на правилата в областта на обществените поръчки в Съюза, която почива на изискването за ненарушена конкуренция. За постигането на тази цел е необходимо възлагащите органи да не разкриват информация, свързана с процедурите за възлагане на обществени поръчки, чието

съдържание може да бъде използвано за нарушаване на конкуренцията било в процедура за възлагане, която е в ход, било в последващи процедури за възлагане (решение от 29 януари 2013 г., Cosepuri/EFSA, T-339/10 и T-532/10, EU:T:2013:38, т. 100).

- 49 С оглед на изложеното по-горе в съдебната практика се приема, че е налице обща презумпция, съгласно която достъпът до офертите на оферентите по принцип засяга защитата на търговските интереси (решение от 29 януари 2013 г., Cosepuri/EFSA, T-339/10 и T-532/10, EU:T:2013:38, т. 101).
- 50 Необходимо е обаче да се подчертае, че общата презумпция, посочена в точка 49 по-горе, не изключва възможността да се докаже, че даден документ, чието оповестяване се иска, не е обхванат от тази презумпция или че съществува по-висш обществен интерес, който да обосновава оповестяването (решение от 28 юни 2012 г., Комисия/Éditions Odile Jacob, C-404/10 P, EU:C:2012:393, т. 126).
- 51 Конкретният случай следва да бъде разгледан именно с оглед на тези принципи.
- 52 На първо място следва да се отбележи, че в случая на жалбоподателя е отказан достъп до офертата, подадена от избрания оферент, част от която са ценовото предложение и обобщеното ценово предложение. Освен това и приложение I.A към договора, достъпа до което Комисията също е отказала изцяло, съдържа ценовото предложение на избрания оферент. Що се отнася до приложение II към договора, достъпът до което също е отказан, то съдържа офертата на избрания оферент. Следователно става въпрос точно за същия вид документи като тези, за които се отнася решението от 29 януари 2013 г., Cosepuri/EFSA (T-339/10 и T-532/10, EU:T:2013:38). Противно на твърдението на жалбоподателя, от това решение не може да се направи изводът, че то се отнася единствено до заявление за достъп до всички оферти на оферентите, а не до заявление за достъп само до офертата на избрания оферент.
- 53 Действително очевидно е, че по естеството си документите, за които се отнася настоящото заявление за достъп, могат да съдържат поверителни технически и икономически обстоятелства за избрания оферент, по-специално информация за неговата компетентност и методите му на работа, за неговия ноу-хау, за вътрешната му организация, за разходите му и за предлаганите цени.
- 54 При тези обстоятелства Комисията правилно е приела в обжалваните решения, че за офертата на избрания оферент, включително ценовото предложение, за приложение I.A към договора, съдържащо ценовото предложение, и за приложение II към договора, съдържащо офертата на избрания оферент, се прилага обща презумпция, съгласно която оповестяването им би засегнало по принцип защитата на търговските интереси.
- 55 От друга страна, е необходимо да се подчертае, че именно за да се запази поверителността на тази чувствителна търговска информация, член 113, параграф 2 от Финансовия регламент не предвижда офертата на избрания оферент да се предоставя на отстранените оференти и дори урежда възможност да не се предоставят някои данни, когато те биха засегнали легитимните търговски интереси или биха могли да нарушат лоялната конкуренция.
- 56 На второ място, налага се изводът, че на нито един етап от процедурата жалбоподателят не е посочил какъвто и да било довод, позволяващ да се докаже, че горепосочената презумпция не се прилага за документите, за които е поискан достъп
- 57 Що се отнася до ценовото предложение в неговата цялост, жалбоподателят поддържа, че оповестяването на този документ не може да засегне търговските интереси на избрания оферент, тъй като в обявлението за възлагане се посочва ценовото равнище на неговата оферта. Този довод не може да бъде приет, тъй като ценовото предложение е много по-подробен

документ, в който се посочват за всяка съответна позиция цените на предлаганите услуги, докато в обявлението за възлагане се съдържа само общата стойност на възложената обществена поръчка.

- 58 Същото се отнася и за обобщеното ценово предложение, приложено към офертата. Следва да се приеме, че този документ също съдържа информацията относно предлаганите услуги, които са по-подробни от информацията, оповестена с обявлението за възлагане. При това положение обобщеното ценово предложение също попада в приложното поле на горепосочената презумпция.
- 59 Следователно Комисията е имала основание да приеме, че за разглежданите документи, а именно за офертата на избрания оферент, включително ценовото предложение и обобщеното ценово предложение, и за приложения I.A и II към договора, се прилага изключението относно защитата на търговските интереси, без те да се разглеждат конкретно и индивидуално, както настоява жалбоподателят.
- 60 Относно доводите на жалбоподателя във връзка с твърдението за наличие на по-висш обществен интерес, обосноваващ оповестяването, те ще бъдат разгледани по-нататък в рамките на четвъртата част.
- 61 Накрая, дори да се приеме за допустим доводът на жалбоподателя, че предоставената му от Комисията информация за цената на избраната оферта не отговаря на изискванията на член 113 от Финансовия регламент, следва да се посочи, че противно на твърдението на жалбоподателя, член 113, параграф 2 от Финансовия регламент не предвижда задължение във връзка с характеристиките и предимствата на избраната оферта да се предоставя на отхвърления оферент подробна информация относно цените.
- 62 С оглед на изложеното по-горе втората част на второто основание трябва да бъде отхвърлена.

По третата част, изведена от липсата на засягане на процеса на вземане на решение

- 63 Жалбоподателят твърди, че Комисията неправилно се е основала на изключението относно защитата на процеса на вземане на решение, за да откаже достъп до някои документи по силата на член 4, параграф 3 от Регламент № 1049/2001.
- 64 В това отношение следва да се припомни, че съгласно съдебната практика за един и същ документ може да се приложат едно или няколко от изключенията, предвидени в Регламент № 1049/2001 (решение от 10 септември 2008 г., *Williams/Комисия*, T-42/05, непубликувано, EU:T:2008:325, т. 126). От изложеното по-горе обаче следва, че Комисията не е допуснала грешка, като е приела съгласно член 4, параграф 1, точка б) от посочения регламент, че оповестяването на целия доклад за оценка и на текста на договора, подписан с избрания оферент, би засегнало защитата на личните данни и че оповестяването на офертата на избрания оферент, включително ценовото предложение, както и на приложения I.A и II към договора, би засегнало защитата на търговските интереси по член 4, параграф 2, първо тире от същия регламент.
- 65 Тъй като тези изключения, за които Общият съд е приел, че са обосновани, обхващат документите, за които изцяло е отказан достъп и данните за страните са заличени от поисканите документи по съображения за процесуална икономия, не е необходимо да се разглежда основателността на оплакванията на жалбоподателя относно изключението във връзка със защитата на процеса на вземане на решение, които са неотнормирани (вж. в този смисъл решение от 27 ноември 2012 г., *Steinberg/Комисия*, T-17/10, непубликувано, EU:T:2012:625, т. 89).

По четвъртата част, изведена от наличието на по-висш обществен интерес, обосноваващ оповестяването

- 66 Жалбоподателят поддържа, че въпреки риска от засягане на защитата на търговските интереси е налице по-висш обществен интерес, обосноваващ оповестяването по смисъла на последната част от изречението на член 4, параграф 2 от Регламент № 1049/2001.
- 67 Както бе посочено по-горе, от съдебната практика следва, че прилагането на обща презумпция, каквато е в случая презумпцията за засягане на търговските интереси, не изключва възможността да се докаже, че е налице по-висш обществен интерес, обосноваващ оповестяването (решение от 28 юни 2012 г., Комисия/Éditions Odile Jacob, C-404/10 P, EU:C:2012:393, т. 126).
- 68 Заявителят обаче трябва да посочи конкретно обстоятелствата, сочещи за наличието на по-висш обществен интерес, който обосновава оповестяването на съответните документи (решения от 14 ноември 2013 г., LPN и Финландия/Комисия, C-514/11 P и C-605/11 P, EU:C:2013:738, т. 94 и от 16 юли 2015 г., ClientEarth/Комисия, C-612/13 P, EU:C:2015:486, т. 90).
- 69 В това отношение несъмнено по-висшият обществен интерес, който може да обоснове оповестяването на документ, не трябва непременно да бъде различен от принципите, които са в основата на Регламент № 1049/2001 (решения от 14 ноември 2013 г., LPN и Финландия/Комисия, C-514/11 P и C-605/11 P, EU:C:2013:738, т. 92 и от 16 юли 2015 г., ClientEarth/Комисия, C-612/13 P, EU:C:2015:486, т. 92).
- 70 Все пак не могат да бъдат приети общи съображения за обосноваването на достъпа до поисканите документи (вж. в този смисъл решения от 14 ноември 2013 г., LPN и Финландия/Комисия, C-514/11 P и C-605/11 P, EU:C:2013:738, т. 93 и от 16 юли 2015 г., ClientEarth/Комисия, C-612/13 P, EU:C:2015:486, т. 93).
- 71 Що се отнася до конкретния случай, следва да се приеме, че в потвърдителните си заявления жалбоподателят само е посочил принципа на прозрачност, като е добавил, че има противоречие между посочената в обявлението за възлагане стойност и стойността на офертата на избрания оферент. Според потвърдителните заявления оповестяването на исканите документи било необходимо, за да се позволи на жалбоподателя да провери стойността, за която е възложена обществената поръчка.
- 72 В това отношение следва да се припомни, че към момента на приемането на решението от 1 април 2014 г. жалбоподателят вече е бил подал жалбата си за отмяна на решението за отхвърляне на офертата му. В рамките на това обжалване наред с други оплаквания жалбоподателят изтъква твърдението си за нередовност на възлагането за стойност, по-висока от тази на офертата на избрания оферент, както е видно от точка 19 от решението от 8 октомври 2015 г., Secolux/Комисия (T-90/14, непубликувано, EU:T:2015:772). При тези обстоятелства следва да се приеме, че интересът, на който се позовава жалбоподателят, представлява частен, а не обществен интерес.
- 73 Всъщност от постоянната съдебна практика следва, че фактът, че поисканите документи могат да се окажат необходими за защитата на жалбоподателя в рамките на обжалване, представлява частен интерес. При това положение, доколкото жалбоподателят иска достъп до разглежданите документи, за да изложи по-добре своите доводи в рамките на жалбата си за отмяна, това не може да представлява по-висш обществен интерес, обосноваващ оповестяването (вж. в този смисъл решения от 28 юни 2012 г., Комисия/Éditions Odile Jacob, C-404/10 P, EU:C:2012:393, т. 145 и 146 и от 20 март 2014 г., Reagens/Комисия, T-181/10, непубликувано, EU:T:2014:139, т. 142).

- 74 Жалбоподателят не излага нито един обстоен довод в подкрепа на общото си позоваване на принципа на прозрачност. При това положение, що се отнася до принципите на пропорционалност, както и на равно третиране и на недопускане на дискриминация, жалбоподателят наред с обстоятелството, че в потвърдителните си заявления не се е позовал на тях, за да обоснове наличието на по-висш обществен интерес, само ги посочва, без да изтъкне какъвто и да било конкретен довод. Толкова общи съображения обаче не могат да бъдат приети, за да обосноват достъпа до поисканите документи.
- 75 От изложените по-горе съображения следва изводът, че жалбоподателят не е доказал наличието на по-висш обществен интерес, обосноваващ оповестяването на разглежданите документи на основание член 4, параграф 2, последната част на изречението от Регламент № 1049/2001.
- 76 Следователно четвъртата част на второто основание трябва да бъде отхвърлена.

По петата част относно отказа за частично оповестяване

- 77 Жалбоподателят твърди, че обжалваните решения нарушават член 4, параграф 6 от Регламент № 1049/2001, доколкото с тях се отказва да се предостави частичен достъп до някои от поисканите документи. Според жалбоподателя Комисията е трябвало да извърши за всеки документ конкретен анализ на причините, поради които не е възможно частично предоставяне.
- 78 По силата на член 4, параграф 6 от Регламент № 1049/2001, ако само част от искания документ е обект на едно или няколко от горепосочените изключения, останалите части на документа се оповестяват.
- 79 В това отношение, на първо място, следва да се отбележи, че Комисията е предоставила частичен достъп до доклада за оценка и до текста на договора, сключен с избрания оферент, а жалбоподателят не е изтъкнал никакъв довод, от който да може да се направи извод, че тя е трябвало да предостави достъп до други части на тези документи. В това отношение следва да се припомни, както бе посочено в точка 38 по-горе, че Комисията не е предоставила достъп до раздел 6 от доклада за оценка, тъй като той се отнася до част № 2 от обществената поръчка и не се обхваща от заявлението.
- 80 На второ място, що се отнася до офертата на избрания оферент, включително ценовото предложение в неговия пълен или обобщен текст, както и до приложения I.A и II към договора, от съдебната практика следва, че посочената в точки 52—54 от настоящото решение обща презумпция означава, че документите, за които тя се прилага, не са обхванати от задължение за пълно или частично оповестяване на съдържанието им (вж. в този смисъл решение от 28 юни 2012 г., Комисия/Éditions Odile Jacob, C404/10 P, EU:C:2012:393, т. 133).
- 81 При това положение петата част на второто основание трябва да бъде отхвърлена и оттук следва да се отхвърли по същество второто основание в неговата цялост.

По третото основание, изведено от нарушение на член 296 ДФЕС

- 82 В началото следва да се припомни, че съгласно постоянната съдебна практика изискваните от член 296 ДФЕС мотиви трябва да са съобразени с естеството на съответния акт и по ясен и недвусмислен начин да излагат съображенията на институцията, която издава акта, така че да дадат възможност на заинтересованите лица да се запознаят с основанията за взетата мярка, а на съда на Съюза — да упражни своя контрол. Изискването за мотивиране трябва да се преценява в зависимост от обстоятелствата по конкретния случай, по-специално в зависимост от съдържанието на акта, от естеството на изложените мотиви и от интереса, който адресатите или други лица, засегнати пряко и лично от акта, могат да имат от получаване на разяснения.

Не се изисква мотивите да уточняват всички относими фактически и правни обстоятелства, доколкото въпросът дали мотивите на определен акт отговарят на изискванията на посочения член, следва да се преценява с оглед не само на текста, но и на контекста, както и на съвкупността от правни норми, уреждащи съответната материя (решения от 10 септември 2008 г., *Williams/Комисия*, T-42/05, EU:T:2008:325, т. 94, от 7 юли 2011 г., *Valero Jordana/Комисия*, T-161/04, непубликувано, EU:T:2011:337, т. 48 и от 15 юли 2015 г., *Dennekamp/Парламент*, T115/13, EU:T:2015:497, т. 136).

- 83 При заявление за достъп до документи, когато съответната институция отказва такъв достъп, тя във всеки конкретен случай следва да докаже въз основа на информацията, с която разполага, че документите, до които се иска достъп, действително попадат в обхвата на изключенията, изброени в Регламент № 1049/2001 (решения от 10 септември 2008 г., *Williams/Комисия*, T-42/05, EU:T:2008:325, т. 95 и от 7 юли 2011 г., *Valero Jordana/Комисия*, T-161/04, непубликувано, EU:T:2011:337, т. 49). Следователно според запитващата юрисдикция институцията, отказала достъп до определен документ, трябва да предостави мотиви, позволяващи да се разбере и провери, от една страна, дали поисканият документ действително се отнася до областта, към която е насочено изключението, на което се прави позоваване, и от друга страна, дали е действителна нуждата от защита, свързана с това изключение.
- 84 Конкретният случай трябва да бъде разгледан с оглед на тези принципи.
- 85 Първо, що се отнася до оплакването, изведено от липсата на мотиви във връзка със защитата на частния живот, следва да се приеме, че в обжалваните решения надлежно са обяснени причините, поради които някои части от доклада за оценка и от договора, подписан от избрания оферент, не може да бъдат оповестени, за да се защитят личните данни.
- 86 Всъщност доводите на жалбоподателя относно раздел 6 от доклада за оценка са недостатъчни, тъй като, както пояснява Комисията в писмените си изявления и както следва от разглеждането на този документ от Общия съд, посоченият раздел се отнася до част № 2 от обществената поръчка, която не се обхваща от заявлението за достъп.
- 87 В това отношение, както бе посочено в точка 38 по-горе, въпреки че Комисията е можела да улесни жалбоподателя при разбирането на обжалваните решения, ако бе уточнила частите от доклада за оценка, обхванати от защитата на личните данни, и тези, които се отнасят до част № 2 на обществената поръчка, следва да се отбележи, че по начина, по който е действала в случая, тя не е допуснала нарушение на задължението за мотивиране.
- 88 Следва да се отхвърли и доводът на жалбоподателя относно офертата на избрания оферент, тъй като Комисията не се е основала на защитата на частния живот, за да откаже достъпа до този документ.
- 89 Второ, що се отнася до защитата на търговските интереси, противно на твърдението на жалбоподателя, обжалваните решения съдържат достатъчно мотиви за прилагането на обща презумпция за неоповестяване на офертата на избрания оферент, включително ценовото предложение, както и на приложения I.A и II към договора, за да се осигури посочената защита.
- 90 Трето, по същите причини като изложените в точки 64 и 65 от настоящото решение не е необходимо да се разглежда основателността на оплакването, изведено от твърдение за липса на мотиви относно защитата на процеса на вземане на решение, за да се реши настоящото дело, тъй като това оплакване е неотнормимо.
- 91 Четвърто, що се отнася до мотивите във връзка с липсата на по-висш обществен интерес, следва да се отбележи, че в потвърдителните си заявления жалбоподателят само е посочил общо принципа на прозрачност, като е споменал между другото своя интерес от възможността да

провери наличието на противоречие между обявлението за възлагане и стойността на офертата на избрания оферент. В това отношение от обжалваните решения е видно, че Комисията наистина е посочила накратко, но достатъчно ясно, че жалбоподателят изобщо не е изтъкнал доводи, с които може да се докаже наличието на по-висш обществен интерес, обосноваващ оповестяването. От друга страна, Комисията е добавила, че не е била в състояние да установи какъвто и да било по-висш обществен интерес, обосноваващ оповестяването. Освен това е необходимо да се отбележи, че по този въпрос Комисията е посочила изрично в първоначалните решения, че интересът на жалбоподателя от оповестяването е от частен характер. При тези обстоятелства следва да се отхвърли доводът, изведен от липсата на мотиви относно наличието на по-висш обществен интерес.

- 92 Накрая, относно решението от 14 април 2014 г. следва да се отбележи, че в приложения I.A и II към договора се съдържат ценовото предложение и офертата на избрания оферент. По тази причина е имало основание решението от 14 април 2014 г. да препраща към мотивите на решението от 1 април 2014 г., в което са изложени съображенията относно тези елементи.
- 93 Следователно третото основание, изведено от нарушение на задължението за мотивиране, трябва да бъде отхвърлено по същество.
- 94 Ето защо жалбата трябва да се отхвърли в нейната цялост.

По съдебните разноски

- 95 Съгласно член 134, параграф 1 от Процедурния правилник загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане. Тъй като жалбоподателят е загубил делото, той трябва да бъде осъден да заплати съдебните разноски в съответствие с искането на Комисията.

По изложените съображения

ОБЩИЯТ СЪД (шести състав),

реши:

- 1) **Отхвърля жалбата.**
- 2) **Осъжда Secolux, Association pour le contrôle de la sécurité de la construction да заплати съдебните разноски.**

Frimodt Nielsen

Collins

Valančius

Обявено в открито съдебно заседание в Люксембург на 21 септември 2016 година.

Подписи